

[Stauning.]

sentant til Ordfører for den danske Stat i Aftastningskommissionen. Han kan kun være det paa den Maade, som det blev, at han nægtede at fremsætte de Udtalelser, som maatte være i Overensstemmelse med Regeringens Forslag. Han maatte naturligvis sige nej, det forstaar jeg særdeles vel, for ellers vilde han jo have været umulig herhjemme i Danmark. Hvis han havde fremsat en Udtalelse i Overensstemmelse blot med Regeringens Standpunkt, saa kunde han derefter ikke staa paa et Krav om 10—13 Mill. Kr. mere i aarlige Rustningsudgifter, end Regeringen har villet stille til Raadighed.

Udover dette vil jeg gerne til den højtærede Handelsminister sige, at hans Bemærkninger om denne Aktieafsætning skal jeg intet indvende imod. Det kan godt være, at Bankraadets Formand var i England i anden Anledning, men det faktiske og det, der har Interesse, er, at han med Billigelse af Handelsministeren gik til Finansgrupper i England og søgte at faa Bud paa Aktierne. Det er det afgørende. Og foruden ham har jo ogsaa andre, i det mindste to andre, forsøgt sig, og blandt disse er den ene en bekendt Landstingsmand. Jeg mener, at dette, selve disse Handlinger, er i Strid med de Forudsætninger, under hvilke Loven blev vedtaget. Regeringen kan ikke begynde Udbud af Aktierne uden at have iagttaget de Forudsætninger, som Betænkningen indeholder noget om, og jeg gaar videre og beder den højtærede Minister ikke blot læse Betænkningen, men ogsaa læse Lovens § 3, som indeholder positive Bestemmelser om, hvorledes Aktiesalget overhovedet skal finde Sted.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Den højtærede Forsvarsminister dristede sig til at sige, at jeg havde været oppe og takke mig selv for en Times Tid siden. Det har man for sin Villighed. Nej, det, jeg gjorde, var netop at takke Forsvarsministeren, fordi han paa en saa overordentlig kraftig Maade havde sluttet sig til mine Udtalelser, og jeg takkede det ærede Medlem Hr. Pinstrup, fordi han saa sent som i Gaar fra denne Talerstol krævede de omtalte Befalingsmænd straffet, afskediget eller i det mindste underkastet den Bestemmelse, at de ikke kunde forfremmes.

Det var det, jeg gjorde. Jeg takkede endvidere enkelte andre Medlemmer. Den højtærede Minister siger, at denne Sag var for øvrigt behandlet for lang Tid siden. Det gælder dog ikke den unge Mand fra Linde. Den højtærede Forsvarsminister har netop sagt, at paa Grundlag af min Tale har han sendt Ordre til Dragonregimentet i Randers om gennem Politiet at lade foretage Afhøring. Han sagde ganske vist, at disse Udtalelser vedrørende den unge Soldat fra Linde var farvet i agitatorisk Øjemed. Det skal jeg ikke sige noget til. Jeg skal kun sige, at det var et Citat fra „Randers Dagblad“, som er Regeringsorgan, og den Mand, som skrev de paagældende Ord, er en god Venstremand og en god Forsvarsven. Hvorledes det skal opfattes her, at han har farvet det agitatorisk, overlader jeg til den højtærede Minister. Men det er ikke det, det kommer an paa. Det, det kommer an paa, er, at Forsvarsministeren her fra Talerstolen i et og alt har godkendt, at der var overordentlig Grund til en skarp Reprimande overfor 5te Dragonregiment i Randers. Men trods det, at han har skrevet til Generalauditøren med Krav om at faa at vide, hvorvidt der var Anledning til at skride ind overfor andre end Underkorporalen, og trods det, at han har faaet et Svar, som kun beskæftiger sig med Underkorporalen og til sidst siger, at man synes ikke, man skal afskedige denne Mand fra hans Embede — jeg tror for Resten, det fremgik af Rettens Forhandlinger, at han allerede var gaaet ud af Tjenesten, men det er en Sag for sig —, og ikke har faaet Spor af Svar paa, hvorvidt der var Grund til at skride ind overfor andre, lader han sig nøje med dette Svar og siger kun til Regimentet, at det skete maa alvorligt misbilliges, og hvis det gentager sig, vil man eventuelt drage de tilsynsførende til Ansvar. Dette Resultat og Forsvarsministerens kraftige og for saa vidt gode Ord, som jeg takkede ham for, staar, siger jeg, i daarligt Forhold til hinanden. Ministeren er ikke nær saa stærk i sine Handlinger som i sine kraftige Ord. Jeg havde troet, at jeg skulde have faaet, og at ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup skulde have faaet et Svar paa, om ikke der var Anledning til virkelig at skride ind og statuere et Eksempel og straffe disse Befalingsmænd, som bevisligt har gjort sig skyldig i disse Ulovligheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.